Jaarverslag

Stichting Wij Helpen Daar

2015-2016

www.wijhelpendaar.org
info@wijhelpendaar.org

Contactadres:
Rapenburg 100, 2311 GA Leiden

Rekeningnummer (IBAN): NL82ABNA0404587151
KVK nummer: 28.08.08.63

Inhoudsopgave

1. Voorwoord 3
2. Partners en sponsoren 4
3. Projectverslag Trogir 5
4. Projectverslag Stamnica 9
5. Projectverslag Nis 12
6. Projectverslag Veliko 14
7. Projectverslag Sarajevo 16
8. Projectverslag Rozaje 19
9. Activiteiten Wij Helpen Daar 22
10. Evaluatie 24

1. Voorwoord

Met trots presenteren wij het jaarverslag 2015-2016. Het hele jaar door hebben alle leden van het bestuur hard gewerkt om de projecten tot een groot succes te maken. Het is de stichting wederom gelukt om enthousiaste vrijwilligers te vinden om alle projecten succesvol te laten verlopen. Het afgelopen jaar zijn maar liefst 51 enthousiaste vrijwilligers, waaronder drie bestuursleden, afgereisd naar voormalig Joegoslavië om zich in te zetten voor de minderbedeelden.

Het bestuur van 2015-2016 kan terugblikken op een mooi, succesvol en leerzaam bestuursjaar. De bestaande projecten Stamnica, Nis, Sarajevo, Trogir en Veliko zijn goed verlopen. Ook het project Rozaje dat dit jaar voor het eerst heeft plaatsgevonden in de vorm van een pilot was een succes. Twee bestuursleden zijn hierbij mee geweest als projectleider. Voor de verhalen per project verwijs ik u naar de projectverslagen. Alle deelnemers hebben na afloop van de projecten een enquête toegestuurd gekregen om hun mening te geven over de stichting. Het was leuk en vooral nuttig om deze enquêtes te lezen. Een evaluatie van deze enquêtes is opgenomen in dit jaarverslag. Verder leest u in dit jaarverslag alles over andere activiteiten van stichting Wij Helpen Daar.

Dit jaar heeft het bestuur een meerjarenplan opgesteld om de continuïteit van de stichting te waarborgen. Hierbij zijn concrete doelen per project uiteengezet voor de komende vijf jaar. Ook heeft het bestuur zich gericht op het professionaliseren van de stichting. Zodoende is dit jaar een protocol opgesteld voor vrijwilligers in geval van calamiteiten, is voor iedere deelnemer een Verklaring Omtrent Gedrag aangevraagd en is daarnaast meer inhoud gegeven aan de rol van de Raad van Toezicht. Bovendien heeft het bestuur zich gericht op het vergoten van de naamsbekendheid van de stichting.

Het bestuur 2015-2016 kijkt dan ook terug op een mooi jaar. We willen graag een ieder bedanken die zijn steentje heeft bijgedragen aan stichting Wij Helpen Daar.

Bestuur 2015-2016 van stichting Wij Helpen Daar

Evelien Brussee	Voorzitter
Lisa Hennink	Secretaris
Marleen Schouten	Penningmeester
Lieske Zonderland	Lid Intern/Extern
Anouk Haver	Lid PR
Daphne de Lange	Lid Activiteiten

2. Partners en sponsoren

Naast onze vrijwilligers bedanken wij graag de volgende organisaties en personen voor hun bijdrage en inzet voor het werk van stichting Wij Helpen Daar.

Financial Administration Service & Technology (FAST Administratiekantoor)
Fonds 1818
Stichting Bisschop Bekkers
Leidse Studenten Ekklesia
Stichting Kinderfonds van Dusseldorp
Stichting Mundo Crastino Meliori
Stichting Hofstee
Stichting van Helden Tucker
Gemeente Leiden
Stuurgroep Diaconie Leidse Studenten Ekklesia (in het bijzonder Rob van Waarde)
Dom Staraca te Trogir
Dom Dusco Radovic te Niš
Nikola Sumenkovic te Stamnica
SOS Kinderdorpen Sarajevo (in het bijzonder Senka Čimpo)
Jelena Petrovic
Sezana Petrovic
Adis Durakovic

In het bijzonder bedanken wij Jan-Pieter Goossens van Financial Administration & Technology voor zijn inzet en betrokkenheid rondom de financiën van Stichting Wij Helpen Daar.

3. Projectverslag Trogir

Geschreven door Nina Beekman en Brigitte Egbers

Doelgroep

Dom Staraca in Trogir is een tehuis waar ongeveer honderd ouderen wonen. Een deel hiervan is bedlegerig, een ander deel zit er omdat er niemand meer is om voor ze te zorgen en een ander deel is verstandelijk beperkt. De doelgroep is zeer divers, het niveau van de bewoners verschilt heel erg. Er waren bij uitzondering ook een paar relatief jonge mensen in het tehuis (tussen de 30-50), die in het tehuis zaten wegens psychische problematiek. De meeste mensen kregen medicatie, maar wij begrepen van de psycholoog dat niet alle mensen de juiste medicatie voorgeschreven kregen, omdat de psychiaters soms niet voldoende deskundigheid of tijd hadden voor het stellen van de juiste diagnose. Bijna iedereen kreeg daarom medicatie voor schizofrenie, terwijl volgens de psycholoog vaak andere problematiek aan de orde was. Een deel van de mensen raakte dus onnodig versuft door de medicatie. Er was ook een vrij groot verloop van mensen, er kwamen telkens nieuwe mensen bij dus vaak moest ook nog uitgevonden worden welke problematiek er precies bij ieder individu afzonderlijk aan de orde was.

De sfeer in het tehuis was gemoedelijk. Er was voldoende huishoudelijk- en keukenpersoneel aanwezig (die wel hard moesten werken) en de psycholoog van het tehuis kende de bewoners goed. De meeste van de bewoners waren erg gesteld op hem. Er was echter weinig tijd voor persoonlijke aandacht voor de bewoners. Er waren geen activiteitenbegeleiders aanwezig, in ieder geval niet toen wij er waren. In het tehuis was het verder redelijk schoon en de gemeenschappelijke ruimtes waren ruim. Er was een grote eetzaal aanwezig en naast de binnenplaats bevond zich ook een activiteitenzaal met tafels, banken en een televisie, waar iedereen altijd welkom was. Er waren weinig kamers in verhouding tot het aantal bewoners. Op elke kamer sliepen 2 tot 18 mensen. In het tehuis was daarnaast een ‘eerste hulp’ afdeling aanwezig, waar bewoners elk moment terecht konden met psychische of fysieke klachten. Het grootste deel van de tijd brachten de meeste bewoners gezamenlijk door, buiten op de bankjes van de binnenplaats. Anderen waren moe en bleven binnen. Het verschilde per bewoner of ze zelfstandig naar buiten (buiten het tehuis) mochten of niet, sommigen mochten dat wel, sommigen alleen met begeleiding. Als iemand het tehuis verliet, moest er op een bel gedrukt worden, zodat gecontroleerd kon worden wie er op het punt stond het tehuis te verlaten. Er was een aantal mannen in het tehuis die om beurten de ‘sleuteldienst’ hadden om de deur open te doen.

Het appartement waarin wij verbleven bevond zich vlak naast het tehuis en bestond uit twee verdiepingen. Vijf personen verbleven boven en vijf beneden. Het appartement had in totaal vier slaapkamers en twee woonkamers, twee keukens en twee badkamers. Het appartement was schoon, sfeervol en het had een groot balkon met een prachtig uitzicht op de haven van Trogir. De verhuurster was erg aardig. Zij sliep in een bijgebouwtje naast het appartement en ze was dus altijd bereikbaar als we vragen hadden of tips nodig hadden.

Voorbereidingstraject
In de projectvergaderingen hebben we besproken wat voor activiteiten we zouden gaan doen om geld in te zamelen, wat we allemaal nodig zouden hebben aan spullen voor in Trogir en wat voor activiteiten we daar met de ouderen zouden ondernemen. Het geld inzamelen ging gemakkelijker dan we dachten. Aanvankelijk wilden we een kraam huren om kleding te verkopen op de IJhallen in Amsterdam, een tapasavond organiseren en een sponsorloop houden, maar nadat we als eerste activiteit de sponsorloop hadden gedaan hadden we eigenlijk al voldoende geld ingezameld. Met zijn allen hebben we de Singelloop in Leiden gedaan van 6,7 kilometer. Hiermee hadden we allemaal rond de 150 euro opgehaald. Degenen die dat bedrag toch nog net niet hadden behaald, hebben het bedrag aangevuld door psychologische testjes te doen op het FSW (de faculteit van psychologie) of door samenvattingen te verkopen via Stuvia. Naast het bespreken van het project waren de projectvergaderingen handig om elkaar te leren kennen en we hebben dan ook veel lol gehad met elkaar.

Activiteiten op het project
De eerste dag dat we aankwamen gingen we allereerst kennismaken met de bewoners van het tehuis. Een paar van hen wilde meteen al onze aandacht opeisen. De taalbarrière maakte voor de meeste van hen niet uit, ze praatten ondanks de aanwezigheid hiervan ongestoord tegen ons in het Kroatisch (schijnbaar vaak ook onsamenhangende verhalen die zelfs door ons Kroatisch sprekende projectlid niet werden verstaan). Een paar van hen spraken ook Engels, wat ze trots aan ons lieten weten. We merkten dat de mensen het erg spannend, maar ook heel leuk vonden dat we er waren. Ze bewonderden ons heel erg, onze kleding, onze make-up en onze sieraden. Zelf hadden ze hier namelijk bijna niets van. Ze wilden allemaal graag onze handen vasthouden en sommigen lieten niet meer los. Ook probeerden ze onze namen uit hun hoofd te leren en bij twijfel riepen ze gewoon 'Nina!' of 'Suzi!', want we hadden twee Nina's en twee Suzi's dus dan was de kans groot dat ze het goed hadden.

De volgende dag zijn we gaan zwemmen met een deel van de ouderen. De psycholoog en de zusters gingen ook mee de eerste keer, wat voor ons heel fijn was, omdat zij de bewoners al goed kenden. We merkten dat de bewoners het heerlijk vonden om even buiten het tehuis in de bewoonde wereld te zijn en ze genoten zichtbaar van het zwemmen. We wisten van tevoren niet hoe goed ze dat zouden kunnen, maar een aantal van hen kon zich beter bewegen in het water dan te voet. Toch zijn wij dichtbij ze gebleven voor het geval ze hulp nodig hadden. Wat ook mooi was om te zien was dat een aantal bewoners contact had met de kinderen die ook in het water speelden.

De rest van onze groep bracht later op de dag een bezoek aan 'het appartement', wat een eindje verderop lag van het tehuis. In dit appartement verbleven drie bewoners die wat zelfstandiger waren dan de rest van de bewoners. De psycholoog vertelde ons dat deze drie bewoners elk een heftig levensverhaal hadden. Desondanks konden ze zich aardig redden met zijn drieën, ze kookten bijvoorbeeld elke dag en bij het appartement was een moestuin aanwezig, waar één van de bewoners elke dag werkte. Als wij er kwamen waren ze erg gastvrij, zo kregen we limonade en

koekjes en ook al hadden we geen trek, dan moesten we maar doen alsof we de koekjes aten om de bewoonster niet boos te maken. In Nederland is het beleefd om 'nee' te zeggen, in Kroatië is dat een grote belediging hebben we geleerd.

De dagen erna hebben we linnen tasjes beschilderd met de bewoners, kettingen gemaakt, kleurplaten ingekleurd, stoepkrijt tekeningen gemaakt, puzzels gemaakt en bingo gespeeld. Het verschilde per bewoner in hoeverre ze daaraan meededen, maar vooral het schilderen en het kettingen maken vond een aantal vrouwen erg leuk. Puzzelen en bingoën viel dan weer meer in de smaak bij de mannen. De vrouwen droegen de kettingen heel de week vol trots, net als de linnen tasjes, hoewel er soms wel ruzie om gemaakt kon worden wie welke kreeg. Ook het bingoën was leuk, één bewoner mocht telkens aan het wiel draaien en de rest streepte onder begeleiding van ons zijn of haar nummers af. We hadden er van tevoren voor gezorgd dat we voor iedereen hetzelfde prijsje hadden. De cakejes gingen er bij iedereen goed in. Het zwemmen kon helaas niet elke dag doorgaan, hoewel wij ons daar elke dag klaar voor hadden gemaakt en de meeste bewoners ook. Een aantal keer was het echter volgens de zusters te koud om te gaan zwemmen; wind en nat haar was een gevaarlijke combinatie volgens hen, omdat de bewoners dan kans zouden lopen ziek te worden.

Gelukkig hebben we alsnog elke dag even met de ouderen die mee mochten van de zusters een ommetje kunnen maken naar een koffietentje aan de haven, om daar gezellig wat te gaan drinken met zijn allen. Hier keken de bewoners ook elke dag naar uit en hier knapten ze erg van op. De laatste dag hebben we als feestelijke afsluiter van de twee weken cake versierd (met jam, nutella en sprinkels) met de bewoners en die hebben we daarna uiteraard zelf opgepeuzeld. Bijna alle bewoners waren er deze laatste dag bij en het was een gezellig, maar later ook emotioneel afscheid. Er zijn wat traantjes gelaten, zowel bij ons als de bewoners en dat laat zien dat er tussen ons en hen in die twee weken wel een goede band ontstaan is. Met een aantal bewoners zullen we telefonisch contact houden en we zullen de foto's naar hen opsturen zodat ze die op kunnen hangen.

Materiële investeringen

Lang niet al ons geld was opgegaan aan spullen om te knutselen of aan koffie drinken. Daarom hebben we aan de directie van het tehuis gevraagd wat er voor materiële investeringen in het tehuis konden worden gedaan. Er bleek behoefte te zijn aan nieuwe kasten, in het bijzonder nachtkastjes. Twee van onze projectleden zijn in de loop van de week meegegaan met de directrice naar de meubelzaak en daar hebben ze uitgezocht wat er precies aangeschaft moest worden. Uiteindelijk is er rond de 1750 euro gegaan naar meubilair voor in het tehuis, zowel grote als kleine kasten. Van alle gekochte kasten hebben we foto's gemaakt en er is een factuur gemaakt van de aankopen, die naar de Stichting gestuurd is. We wilden ook nog een gitaar kopen, maar daar was helaas geen geld meer voor. Het tehuis was ons ontzettend dankbaar voor deze investering. We merkten dat ze hun dank wilden tonen door ons elke dag te voorzien van een heerlijk uitgebreid ontbijt en op de laatste dag kregen we een uitgebreid afscheidsdiner met verse vis, vlees en bladerdeeghapjes en een bedankspeech.

Vrije tijd

Onze dag begon rond 9 uur in de ochtend, na het ontbijt dat we in het tehuis kregen. Vanaf de middag waren we vrij, omdat de bewoners dan gingen slapen. Dan konden we zelf bepalen wat we gingen doen. Dat ging elke dag ongeveer hetzelfde: we haalden lunch bij de bakker of de supermarkt en daarna zochten we één van de stranden uit die ons omringden. Er waren twee strandjes in de buurt en iets verderop aan de andere kant van de berg was een strand naast een camping, voorzien van allerlei vermaak gericht op toeristen. Er kon heerlijk worden gegeten en er konden bijvoorbeeld jetski's worden gehuurd of in ons geval werden er ritjes gemaakt op 'de banaan' en op de 'crazy ufo'. De stranden waren vanaf ons appartement gewoon lopend te bereiken of met de 'watertaxi' voor een klein prijsje.

In het tussenweekend hebben we een dag een uitstapje gemaakt naar de watervallen van Krka, waar de psycholoog ons met het busje van het tehuis naartoe bracht (wat een heftige rit was vanwege de warmte en de rijstijl van de psycholoog). Ook zijn we een avond uitgegaan in Split en hebben we een dag een boottochtje gemaakt naar drie omliggende eilanden. Hierbij zat een lunch (en drank) inbegrepen op het middelste eiland en dit was een erg geslaagde dag.

In de avonden hebben we een aantal keer zelf gekookt, wat prima te doen was in het appartement en we zijn ook een aantal keer uit eten geweest in Trogir, dat groter was dan we hadden verwacht. Het was heel toeristisch, maar in de restaurants was het eten lekker en goedkoop en ook als we zelf gingen koken hadden we meer dan genoeg keuze, want in Trogir waren twee supermarkten op loopafstand (een grote en een kleine). Ook hebben we één avond een barbecue georganiseerd, samen met de psycholoog. Die wilde ons ook graag bedanken voor onze hulp en daarom had hij het vlees hiervoor ingekocht. Ook had hij een aantal vrienden van hemzelf uitgenodigd. In Trogir is verder genoeg te doen, ook 's avonds en het laatste weekend zijn we dan ook daar gewoon gebleven in plaats van weer naar Split te gaan. Er was elke vrijdag feest in een 'openluchtclub' waar iedereen kon dansen en er was ook een café aan de haven waar we heen konden voor een dansje en een drankje.

4. Projectverslag Stamnica

Geschreven door Nabeela Hussain en Suzan Paulussen

Doelgroep

Het tehuis Nikola Sumenkovic in Stamnica kent 450 bewoners met een lichamelijke en/of geestelijke handicap. Deze bewoners zijn onder te verdelen in de volgende doelgroepen:

1. Kinderen en jongeren

2. Oudere bewoners

3. Zelfstandige bewoners, deze worden voorbereid op het begeleid wonen

4. Bedlegerigen (alle leeftijden)

Voorbereidingstraject

De voorbereidingen voor het project begonnen in maart. Iedere paar weken vond een vergadering plaats om activiteiten te bedenken en te bespreken hoe ver we waren met de geldinzameling. Om makkelijk en centraal geld op te halen in eigen kring, is door ons project een crowdfunding opgericht (www.dreamordonate.nl). Daarnaast hebben wij een high tea georganiseerd waarmee ongeveer 500 euro is opgehaald. Met het verkopen van cupcakes op Koningsdag hebben wij ongeveer 130 euro opgehaald. Naast het inzamelen van geld hebben wij ook moestuintjes van de Albert Heijn-actie gespaard. Uiteindelijk hebben we in totaal ongeveer 1.900 euro opgehaald. Naast dit bedrag hebben wij ook een donatie ontvangen van Stichting Bisschop Bekkers van 2.000 euro. In totaal hadden we een bedrag van 3.900 euro te besteden. Voor vertrek naar Servië hebben we nog voor 190 euro gekocht aan speelgoed bij de Action en andere (speelgoed)winkels.

Activiteiten op het project
Om de activiteiten te doen met de bewoners hebben wij onze groep van 10 telkens opgesplitst in kleinere groepjes, die vaak ieder een andere doelgroep bezochten. Afhankelijk van de doelgroep, deden wij diverse activiteiten:

1. Kinderen en jongeren
Met deze doelgroep hebben wij de volgende activiteiten ondernomen: tekenen, schminken/opmaken, bellenblazen, spelen met een zachte bal, dansen en zingen, vingerverven, met autootjes overrijden.

2. Oudere bewoners: idem

3. Zelfstandige bewoners: Deze bewoners liepen vaak om ons heen en snappen vrij veel. Zij zijn vaak ook bezig met eigen activiteiten of helpen bewoners in het tehuis. Met deze doelgroep hebben wij dezelfde activiteiten gedaan als met de kinderen en jongeren. Daarnaast gingen we met deze bewoners balspellen doen op het speelveld bij het tehuis.

4. Bedlegerigen: Hier deden wij activiteiten mee die de zintuigen prikkelen, bijvoorbeeld snoezelen met zachte knuffels en een zachte schoonmaak mop. Ook geurende bodylotion op de handen smeren en laten ruiken werkte hier goed.

Materiële investeringen
Voor vertrek hebben wij allerlei materialen aangeschaft voor de activiteiten met de bewoners in het tehuis. Ook de moestuintjes hebben wij meegenomen. De eerste week hadden we een vergadering geregeld met de directie en het personeel om te bespreken welke geldbesteding zinvol was. Vervolgens hebben wij erg noodzakelijke medische apparatuur aangeschaft, namelijk: een mobiel AED-apparaat, een zuurstoffles en een ECG apparaat. Hier hebben wij ongeveer 1300 euro aan besteed. Ook hebben wij op aanraden van de directie drie banken aangeschaft voor de afdeling waar de ouderen verblijven. In deze zalen vol met ouderen stonden voornamelijk tafels met stoelen waar bewoners de hele dag op zaten. Met de aanschaf van drie zachte leren banken, die makkelijk schoon te houden zijn, zorgden wij voor meer comfortabele zitplekken voor de bewoners. Daarnaast hebben we nog 240 paar crocs

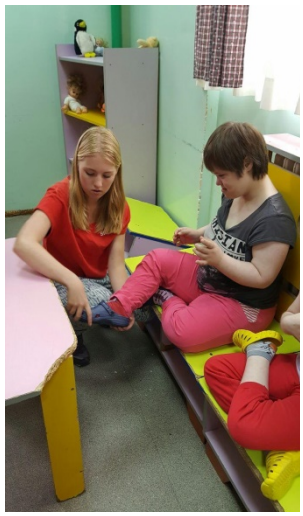

(t.w.v. 500 euro) en 10 zitzakken gekocht (t.w.v. 400 euro). De crocs waren voor bewoners die geen of slechte crocs hadden. De overgebleven crocs zijn bewaard in een opslaghok, opdat hieruit te allen tijde een paar genomen kan worden (mocht er een nieuwe bewoner komen of indien crocs kwijt raken/stuk gaan). De zitzakken hebben we gekocht voor de kinderen in de french houses. In iedere kinderkamer hebben we 2 zitzakken neergezet. Zo konden de kinderen naast de harde bankjes ook plaatsnemen op een zachtere zitzak.

Vrije tijd

Doordeweeks hadden we vrije tijd na drie uur 's middags. Na drie uur gingen we vaak naar het zwembad in de buurt of naar Petrovac na Mlavi. In Petrovac kochten we spullen voor het tehuis of zaten we op een terrasje. Er is een wellnesscentrum in de buurt, Ruc Zdrlo, waar we ook een dag heen zijn gegaan met de hele groep. De projectleiders moesten in de tweede week vrijwel iedere dag naar Petrovac om geld te pinnen. Af en toe gingen we 's middags direct terug naar ons huisje om even uit te rusten. In het tussenweekend hebben wij de highlights van Belgrado bekeken. Zo zijn wij naar het Fort geweest in Belgrado en uitgeweest bij de partyboten (Spavlovi). Ook hebben wij gewinkeld en de toeristische straat bezocht om souvenirs te kopen.

5. Projectverslag Nis

Geschreven door Emma van Arragon en Fariba Mohammed

Doelgroep

Van tevoren was ons verteld dat de doelgroep heel breed zou zijn. Van zwaar gehandicapte kinderen, tot (probleem)jongeren en volwassenen met beperkingen. Toen we aankwamen in Nis bleek echter dat er alleen volwassenen met autisme of met het Down Syndroom in het tehuis zaten. Bovendien was het tehuis meer een soort dagverblijf, waar de mensen om 10:00 uur werden gebracht en spelletjes met elkaar gingen doen, om vervolgens om 14:00 uur weer opgehaald te worden. Halverwege de eerste week kregen we een berichtje van het bestuur, waaruit bleek dat er nog een ander tehuis was waar de andere doelgroepen waren. Omdat wij niet van tevoren wisten dat de tehuizen opgesplitst waren, moesten we vanaf toen onze aandacht gaan verdelen. Uiteindelijk hebben we besloten om de eerste week bij het tehuis voor volwassenen te blijven, en de tweede week naar Dom Duskoradovic te gaan, waar de kinderen en jongeren zich bevonden. De tehuizen zelf waren heel netjes en schoon, ze waren van vrijwel alles voorzien en er was genoeg personeel dat zich hard inzette voor de patiënten. Dit maakte het voor ons lastig om te beslissen wat we met het geld gingen doen, aangezien we ons hadden voorbereid op andere omstandigheden. Uiteindelijk zijn we met de jongeren gaan winkelen, omdat zij dat heel leuk vonden en omdat ze niet veel kleren hadden dus wel iets nieuws konden gebruiken.

Voorbereiding

Vanaf februari hebben we ongeveer twee keer per week vergaderd. In het begin ging het vooral over hoe we geld in moesten zamelen. We hebben een actie op koningsdag gehouden, waarbij we op de vrijmarkt stonden en we koffie/thee en cupcakes verkochten en kinderen hebben geschminkt. Hiermee hebben we bijna 200 euro opgehaald. Vervolgens hebben we een crowdfunding opgezet. We wilden hiernaast nog wat acties houden, maar omdat de crowdfunding zo goed verliep hebben we dit niet meer gedaan. Uiteindelijk hebben we 945 euro opgehaald.

Activiteiten Nis

In de eerste week hebben we met de volwassenen vooral veel gekleurd, spelletjes gedaan en geknutseld. Op woensdagavond had de leiding ons uitgenodigd voor een Folklore dansfestival, waar we met de groep heen zijn gegaan. Vrijdag zijn we met ze naar de kinderboerderij gegaan en hebben we geluncht bij een monument. Daarna zijn we bij die groep weggegaan, en dat vonden we best wel lastig aangezien het heel abrupt was. Daarom zijn we de week erna nog op woensdagavond met de groep naar de bioscoop gegaan en zijn we de laatste vrijdag naar het tehuis gegaan om afscheid te nemen.

Met de zwaar gehandicapte kinderen hebben we vooral veel gesnoezeld en hebben we een rolstoelrace gedaan. We hebben ook een middag pannenkoeken gebakken. Verder zijn we 's middags vooral veel met de jongeren op pad geweest. Zo zijn we een middag gaan winkelen, naar het zwembad gegaan, naar de bioscoop gegaan en we hebben een paar keer met ze geluncht in een restaurantje.

Materiële investeringen

Omdat we dus twee groepen hadden, vonden we het in het begin heel lastig hoe we het geld moesten verdelen. Uiteindelijk hebben we het meeste geld uitgegeven aan uitjes zoals het zwembad, de bioscoop en het lunchen. Verder hebben we voor beide groepen 30.000 dinar overgehouden voor de grote uitgave. Voor de jongeren hebben we hiervan kleren en mobiele telefoons etc. gekocht (ze mochten zelf kiezen), en voor de kinderen knuffels en radiootjes. De andere groep wilde een nieuwe verwarming voor de winter kopen, maar uiteindelijk wilden ze toch liever het geld op korte termijn besteden aan boodschappen voor het tehuis.

Vrije tijd

De eerste week waren we veel vrij, omdat we elke dag om twee uur al klaar waren. We zijn toen veel gaan lunchen of uit eten gegaan in restaurantjes in de stad. We zijn ook naar het Fort gegaan, en daar was het folklore festival ook. In het tussenweekend zijn we niet naar Belgrado gegaan, maar naar Soko Banja, een dorpje dat een uur van Nis ligt met de bus. Hier zijn we naar een waterval gelopen en naar een aquapark geweest.

In de tweede week hadden we minder vrije tijd aangezien we toen van tien uur 's ochtends tot zes uur 's middags in het tehuis of met de jongeren waren. Toen hebben we ook vaker eten gehaald bij de supermarkt om in het hotel op te eten.

6. Projectverslag Veliko

Geschreven door Anne Deurhof en Kirsten Lelieveld

Doelgroep

De doelgroep voor ons project waren de Roma kinderen uit het dorp Veliko Gradište in Servië. Doordat ons project specifiek gericht was op de kinderen uit dat bepaalde dorp, waren wij niet verbonden met een instelling daar. Wel is er in Veliko Gradište een organisatie die zichzelf een NGO noemt, waar Jelena in voorgaande jaren contact mee had. Zij hebben bijvoorbeeld geholpen met het uitdelen van de winterjassen vorige winter en hebben ook een lijst met namen van alle kinderen uit het dorp (deze is alleen niet erg up to date). De setting waarin wij ons werk hebben verricht, was voornamelijk het basketballveldje bij het Roma dorp of het park aan de Donau in Veliko Gradište.

Voorbereidingstraject

Toen de groep eenmaal bekend was, hebben we eerst een avond met eten en drankjes gepland om iedereen te leren kennen. Daarna zijn we gaan brainstormen over ideeën om geld in te zamelen. We hebben meegedaan aan een hardloopwedstrijd in Leiden als sponsorloop en daarnaast hebben we donaties van familie/vrienden/kennissen ontvangen via crowdfunding. Als laatste activiteit hadden we een tapasavond georganiseerd. We hebben ongeveer elke maand geprobeerd met zo veel mogelijk mensen te vergaderen om deze activiteiten te plannen en om elkaar beter te leren kennen.

Activiteiten op het project

We hebben voordat we naar Veliko Gradište gingen een draaiboek gemaakt met alle activiteiten die we daar met de kinderen wilden ondernemen. Zo konden we een gevarieerd programma verzorgen. Een aantal activiteiten die we hebben georganiseerd zijn zwemmen, een watersporttoernooi, sportdag, knutseldag etc. Vooral het zwemmen was erg populair!

Materiële investeringen

Voordat we naar Veliko gingen, hebben we een kledinginzamelingsactie gehouden. Hierdoor hadden we al heel veel kleren ingezameld voordat we daarheen zouden gaan. Iedereen heeft met één of twee koffers extra gereisd. De kleren hebben we de dag voordat we vertrokken uitgedeeld. Ook hebben we voor elk kind een foto laten afdrukken en in een fotolijstje gegeven wat ze zelf konden versieren op de laatste dag. Op de laatste dag hebben we afscheidstasjes uitgedeeld met leuk speelgoed voor de kinderen.

Vrije tijd

In het tussenweekend zijn we naar Belgrado gegaan en hebben we veel dingen in de stad ondernomen, zo hebben we bijvoorbeeld een fietstour gedaan en het fort bezocht. Verder hadden we in Veliko zelf niet heel veel vrije tijd gehad, doordat we de hele dag met de kinderen waren en ons daarna nog moesten voorbereiden voor de dag erna. We zijn wel vaak aan het eind van de middag naar de Donau gegaan om daar even een boek te lezen of een biertje te drinken.

7. Projectverslag Sarajevo

Geschreven door Dejan Jakovljevic en Florianne Niessen

De doelgroep

Tijdens het project Sarajevo wordt er nauw samengewerkt met SOS Kinderdorpen. SOS Kinderdorpen heeft een Family Strengthening project lopen waarbij vooral wordt gefocust op het sterker maken van de arme gezinnen in Sarajevo. Deze gezinnen krijgen ondersteuning van SOS in het doorbreken van de armoede, maar ook bij het overkomen van andere problemen zoals verslavingen, verwaarlozing, opvoedingsproblemen en slechte thuissituaties. Project Sarajevo begint met een vijf dagen durend kamp met een groep van 29 kinderen. Deze kinderen zijn aangesloten bij en uitgekozen door SOS Kinderdorpen. Tijdens dit kamp slaapt iedereen (vrijwilligers, begeleiders en kinderen) in kleine houten huisjes op de camping. In de tweede week worden er door de vrijwilligers activiteiten georganiseerd op het terrein van SOS Kinderdorpen. Daarnaast worden er uitjes georganiseerd. De activiteiten/uitjes zijn zeer verschillend en zijn gebaseerd op vrije inloop en soms is er een maximale aantal kinderen van te voren afgesproken (afhankelijk van de activiteit). Tijdens dit project wordt er vooral gefocust op het vermaken van de kinderen zodat zij ook een beetje van de vakantie kunnen genieten ondanks de lastige thuissituaties.

Voorbereidingstraject

Ons voorbereidingstraject bestond uit twee delen: het geld inzamelen en de voorbereiding op het project zelf. We zijn gestart met het inzamelen van geld. Dit hebben we gedaan door een samenwerking aan te gaan met een roeiteam wat meedeed aan de 100 km ringvaart. Tevens hebben wij vrienden en familie gevraagd ons te sponseren en hebben wij meegedaan aan wetenschappelijke onderzoeken op het FSW. Dit geld hebben wij allemaal bij elkaar verzameld via de Donatie site: Dream or Donate. Dit alles leverde een bedrag op van maar liefst 1768,76 euro!

Het andere deel van onze voorbereiding was vooral gefocust op het entertainment programma voor de kinderen op het project zelf. Dit is een onderdeel wat meer tijd inneemt dan verwacht. We hebben eerst geïnventariseerd welke activiteiten we allemaal met de kinderen wilden doen, en zijn toen gaan kijken hoe dit in de planning paste. We hebben het draaiboek van het voorgaande jaar als basis genomen en hebben hier met tien personen hard aan gewerkt. De activiteiten bestonden uit fysieke onderdelen maar ook uit creatieve onderdelen zodat er voor iedereen wat wils was. Uiteindelijk hebben wij een boodschappenlijst kunnen opstellen en hebben we vrijwel al deze items gekocht. Aangezien wij zondag zouden aankomen in Sarajevo en wij maandag al naar het kamp zouden vertrekken was het van groot belang dat wij alle benodigdheden van tevoren hadden ingekocht. Wij hebben tevens verschillende leveranciers gecontacteerd om zo op sommige items kortingen te krijgen. Een enkel item kregen wij zelfs gratis mee in ruil voor wat aandacht op Facebook. Van onze contactpersoon kregen we te horen dat er een schaarste was op het gebied van schoenen, dus hebben we ons best gedaan met het inzamelen hiervan in Nederland.

Activiteiten op het project

Week 1

Week 1 speelde zich veelal af op een camping terrein vlakbij het meer: Boracko Jezero. Dit terrein was geheel afgehuurd voor ons project. Deze locatie was ideaal aangezien het een groot terrein had met huisjes, gras, een overdekt gedeelte en het lag ook nog eens dicht bij het meer. Tijdens de busreis op weg naar het kamp hebben wij gezongen om de kinderen in de sfeer te brengen. Bij aankomst was de sfeer eventjes onwennig, maar al snel leerden we elkaar beter kennen en kon de gezelligheid echt gaan beginnen. Vrijwel elke dag hebben wij het meer twee keer bezocht. Op de momenten dat wij niet bij het meer waren hebben wij activiteiten georganiseerd. Het was vooral belangrijk om te luisteren naar de kinderen, zij gaven vanzelf aan wat ze leuk vonden om te doen. Elke avond hebben wij een grotere activiteit georganiseerd (bijvoorbeeld Holland-Night), dit was dan een verassing voor de kinderen, die zich hier elke dag op verheugden. Het is heel belangrijk om flexibel te zijn tijdens dit project, elk moment kan er iets veranderen en moet daar op in gespeeld kunnen worden. Hoewel bij het kamp vooral veel gelachen werd, waren er ook verdrietige dingen, over bijvoorbeeld de thuissituaties van de kinderen, het is daarom dan ook belangrijk om stevig in je schoenen te staan als vrijwilliger. Het contact tussen de vrijwilligers en de kinderen groeide elke dag, het afscheid was daarom dan ook ontroerend.

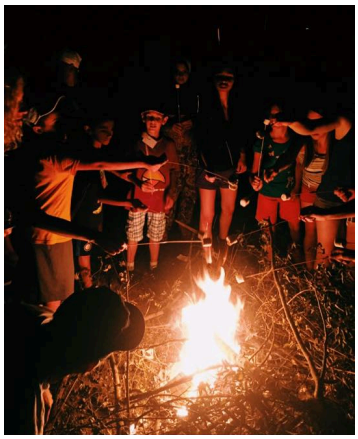

Week 2

Tijdens week twee hebben er vooral veel uitjes plaatsgevonden. Als groep vonden wij het erg belangrijk dat de kinderen, die niet mee waren geweest op kamp, ook nog een vakantie gevoel konden krijgen tijdens de tweede week, vandaar de uitjes. Op maandag zijn we met de jongste kinderen naar een dierentuin geweest in Sarajevo. Dinsdag zijn we naar een speelplaats geweest met opblaaskussens. En op woensdag hebben we leuke dingen georganiseerd op SOS Kinderdorpen zelf. Donderdag namen we 33 kinderen mee naar het zwembad en als afsluiter hadden wij op vrijdag een pizza-party georganiseerd. Tijdens deze party hadden wij een goochelaar laten optreden en dat was een groot succes.

Materiële investeringen

Van ons ingezamelde bedrag van 1768,76 euro hebben we ongeveer 700 euro uitgegeven aan spullen voor tijdens het project die in Nederland moesten worden gekocht. De overige 1050 euro hebben wij geprobeerd op te maken in Sarajevo. Denk hierbij aan ijsjes, zwemkleding en uitjes naar de dierentuin en het zwembad. Uiteindelijk hadden wij nog rond de 380 euro over en dit bedrag hebben wij geschonken aan SOS Kinderdorpen zodat zij didactische materialen konden kopen.

Vrije tijd

Vrije tijd was voornamelijk iets wat voorkwam in het tussenweekend en de avonden van de tweede week. Wij hebben erg veel ondernomen om toch nog zo veel mogelijk van de cultuur en de geschiedenis van Sarajevo mee te kunnen krijgen. Zo zijn wij naar een tentoonstelling geweest over Srebrenica, hebben wij het Tunnelmuseum bezocht en hebben wij een wandeltocht gemaakt naar een waterval (Skakavac). De rest van onze tijd hebben we vooral de stad verkend.

Foto's

Je kan de Facebookpagina van "Project Sarajevo" bezoeken. Op deze Facebookpagina zijn foto's te vinden. Ook is per dag een korte beschrijving te vinden van de ondernomen activiteiten.

8. Projectverslag Rozaje

Geschreven door Lieske Zonderland en Marleen Schouten

Rozaje (Montenegro) is het nieuwste project van Stichting Wij Helpen Daar. In 2016 ging de pilot van start, en zijn er vijf projectleden naar Rozaje afgereisd voor het project.

Doelgroep

In Rozaje is er materiële en immateriële steun geboden aan twee doelgroepen. De eerste doelgroep bestond uit lichamelijk beperkte volwassenen die elke dag bij elkaar kwamen in de Society of Paraplegics. De wens van deze doelgroep was om Engels te leren, en ze wilden graag dat we hen zouden helpen met het opknappen van de society. De tweede doelgroep bestond uit kinderen die vaak in het ziekenhuis kwamen. De beperkingen die de kinderen hadden waren erg divers zoals, mentale achterstand, allergieën, lichamelijke beperkingen en geestelijke beperkingen.

Voorbereidingstraject

Het project bestond uit vijf projectleden, wat betekende dat het streefbedrag 750 euro was. Samen hebben we voor vrienden, familie en kennissen een Balkan-thema avond verzorgd. Hierbij hebben wij typische Balkan gerelateerde gerechten gemaakt, zoals Burek, Kroatische koekjes en civep worstjes. Al met al was het een geslaagde avond. Tevens hebben we meegedaan aan de Leiden night run van 5 kilometer om geld in te zamelen. Uiteindelijk hebben we een mooi bedrag van 1500 euro ingezameld, ruim boven het streefbedrag. Elke twee weken zijn we bij elkaar gekomen voor vergaderingen en om elkaar beter te leren kennen. Zo gingen we vaak samen eten of ergens poolen. Tijdens de vergaderingen hebben we besproken wat we graag zouden willen doen op het project en hebben we hiervoor de taken verdeeld. Zo hebben we van ten voren kleren en speelgoed ingezameld voor de kinderen in het ziekenhuis.

Activiteiten op het project

In de eerste week waren we veel op de Society of Paraplegics te vinden. In de tweede week kwamen we voornamelijk aan het eind van de middag, omdat we in de ochtend naar het ziekenhuis gingen. Een wens van de lichamelijke beperkte volwassenen was om beter Engels te leren spreken. Daarom hebben we tijdens de eerste week Engelse les gegeven en Engelse spellen, zoals memory, gespeeld. Tevens hebben wij samen met de lichamelijke beperkte volwassenen een moestuintje aangelegd. We hadden ook wol en breinaalden meegenomen, maar hierin waren zij minder geïnteresseerd. Tijdens het project hebben we samen met de lichamelijk beperkte volwassenen de Society of Paraplegics opgeknapt. Zo hebben we samen de muren wit geschilderd en onze beide logo's erop geschilderd.

Naast deze activiteiten hebben we ook gezelligheidsactiviteiten ondernomen, zoals samen poolen en op het terras een drankje doen. Als afsluiter van de twee weken heeft de Society een afscheidsfeestje voor ons georganiseerd.

In de tweede week gingen we ’s ochtends langs het ziekenhuis om activiteiten te ondernemen met de kinderen. De beperkingen van de kinderen waren erg divers, waardoor we veel verschillende activiteiten hebben ondernomen. In deze week hebben we maskers gemaakt, een wit shirt geschilderd, geschminkt, gevoetbald en veel bellen geblazen. We probeerden de kinderen het idee te geven dat (bijna) alles mogelijk was en hebben ze zoveel mogelijk aandacht gegeven.

Materiële investeringen
Zoals eerder genoemd hebben we de Society of Paraplegics opgeknapt. Hierbij hebben we de muren opnieuw geschilderd en nieuw tapijt gelegd. Daarnaast hebben we ook een nieuwe geluidsinstallatie gedoneerd aan de Society.

Aan het eind van de tweede week hebben we de kinderen uit het ziekenhuis een pakketje met speelgoed gegeven, zoals ballen, stoepkrijt, spullen voor armbandjes maken, knuffels en bellenblazen. Ook hebben we voor twee jongens nieuwe schooltassen en spullen gekocht, zodat ze in september weer naar school konden gaan. Het ziekenhuis waar de kinderen vaak naartoe moeten draait deels op donaties van andere landen. Zo hebben zij ambulances van Frankrijk gekregen en is de voorgevel door Turkije gedoneerd. Als project hebben wij bloeddrukmetertjes en babyweegschalen aan het ziekenhuis voor de kinderen gedoneerd.

Vrije tijd
In het weekend zijn we naar het natuurpark Durmitor geweest. Het natuurpark staat op de UNESCO-werelderfgoedlijst, en Canyon is de tweede langste en diepste van de wereld. Tevens is de Tara-brug over de Tara-rivier de hoogste van heel Europa. In het natuurpark hebben we mooie wandelingen gemaakt en zijn we over de Tara rivier gezoefd met de zipline.

9. Activiteiten Wij Helpen Daar

Geschreven door Daphne de Lange, Lid Activiteiten

Ook dit jaar zijn er door stichting Wij Helpen Daar diverse activiteiten georganiseerd. De activiteiten zijn samen met de activiteitencommissie op poten gezet. Deze commissie bestond uit vrijwilligers die zich, naast deelname aan hun eigen vrijwilligersproject, extra voor de stichting wilden inzetten.

Het doel van deze activiteiten is dat de vrijwilligers zich betrokken en enthousiast voelen bij de stichting. Er wordt uitgegaan van het idee dat men eerder geneigd is zich in te zetten voor de stichting, wanneer diegene zich erbij betrokken voelt. Ook is het van belang dat de vrijwilligers voorbereid op reis gaan. Hiervoor zijn activiteiten georganiseerd die in het teken stonden van voormalig Joegoslavië.

Al met al kan ik concluderen dat de activiteiten stuk voor stuk een succes waren. Dit had ik niet kunnen bereiken zonder de hulp van de activiteitencommissie en mijn bestuur. Vrijwilligers werden geënthousiasmeerd en hun kennis over voormalig Joegoslavië werd verbreed. De bestuursleden waren regelmatig aanwezig op de activiteiten: zo waren zij zichtbaar en bereikbaar voor de vrijwilligers.

Wij Helpen Daar-feest
Dit was het eerste feest dat wij als bestuur hebben georganiseerd en deze vond plaats op 14 maart 2016; de activiteitencommissie was net gevormd en we wilden het een keer anders aanpakken door als eerste activiteit een feest te geven. Hierbij ging het opgehaalde geld naar de stichting. De vrijwilligers konden elkaar op een leuke manier leren kennen onder het genot van een lekker drankje. Ook zijn er tosti's verkocht, werd er geld gevraagd bij de garderobe en er is een speciaal 'Wij Helpen Daar'-shotje geserveerd. Het feest was een succes en de vrijwilligers vonden het erg leuk. In totaal is er 165 euro opgehaald. Hoewel ons streefbedrag hoger lag, was het een geslaagde avond.

Pubquiz
De tweede activiteit was de pubquiz; deze werd gehouden op 22 april 2016. De projectgroepen waren al meer dan een maand gevormd en ook de activiteitencommissie was compleet. Er is een Facebook-event aangemaakt waarop vrijwilligers konden aangeven of ze aanwezig zouden zijn. Voor deze quiz zijn er verschillende vragen over voormalig Joegoslavië gemaakt, de groep die de meeste vragen goed wist te beantwoorden won een prijs. De groep die de minste vragen goed had beantwoord kreeg een troostprijs. De projecten waren goed vertegenwoordigd, op twee projecten na; deze konden gelukkig goed samen worden gevoegd. Na de pubquiz is er nog even op Ekklesia geborreld.

Taalavonden
Op 17 en 19 mei 2016 vonden de jaarlijkse taalavonden plaats. We bieden deze activiteiten aan om vrijwilligers kennis te laten maken met de taal en cultuur van voormalig Joegoslavië. De vrijwilligers konden zich via de mail inschrijven en aangeven op welke avond ze zouden komen. De taalavonden werden gegeven door Simona Veselinovic, een oud-activiteitencommissielid, en door Almir Kalac, een oud vrijwilliger. De eerste avond werd door zowel Simona als Almir gegeven en de tweede avond heeft Almir alleen geleid. Op de tweede avond werd de groep in tweeën gesplitst: de ene groep kreeg extra les omdat ze de eerste avond ook aanwezig waren en de tweede groep bestond uit vrijwilligers die er voor het eerst waren, en voor wie dus alles nieuw was. Op de avonden werden

basiswoorden, het alfabet maar ook handige woorden voor op de projecten uitgelegd en geoefend. Dit werd op een leuke en grappige manier gedaan. Het waren leuke maar ook productieve avonden. De vrijwilligers hebben wederom hun inzet getoond op deze avonden.

Joegoslaviëtribunaal
Op dinsdag 21 juni 2016 zijn we met 22 vrijwilligers naar het Joegoslaviëtribunaal in Den Haag gegaan. Deze activiteit werd dit jaar voor de derde keer georganiseerd. Alle projecten waren goed vertegenwoordigd bij deze activiteit. Het bezoek diende als voorbereiding en bewustwording van het vrijwilligerswerk in voormalig Joegoslavië. In het tribunaal werd een lezing gegeven over de functie van het tribunaal. Ook werden we rondgeleid door het gebouw. Helaas was er geen zitting deze dag. Al met al hebben de vrijwilligers een goed beeld gekregen van de geschiedenis van voormalig Joegoslavië.

Bring Your Own Food-borrel
Op 17 juni 2016 werd de Bring Your Own-Food borrel georganiseerd. Elk projectgroep was verantwoordelijk voor een gerechtje, als ook het bestuur en de activiteitencommissie. De deelnemers konden via een Facebook-event aangeven of ze aanwezig zouden zijn, zodat de groepen goed de hoeveelheid eten konden schatten die ze moesten maken. Deze activiteit werd wat minder goed bezocht, wellicht omdat het een beetje aan het eind van het studiejaar was. Het was echter wel een gezellige avond en daar werden we door de vrijwilligers wederom op gecomplimenteerd.

El Cid week
Zoals elk jaar stond Wij Helpen daar weer met een kraampje op de El Cid markt. Er is voor gekozen om net zoals vorig jaar op zowel het LEF-festival te staan, als op de informatiemarkt op de Nieuwe Rijn. Dit kraampje is door ons aangekleed met rode en witte ballonnen, flyers, interesselijsten, veel foto's, rood en wit gekleurd snoep en de Wij Helpen Daar-banner. Het doel was om voorbij lopende studenten aan te spreken en hen flyers mee te geven ter informatie. Door middel van de interesselijst konden potentiële vrijwilligers zich inschrijven voor de nieuwsbrief. Degenen die zich hebben ingeschreven voor deze nieuwsbrief zullen in januari een uitnodiging ontvangen voor de voorlichtingsavonden. De interesselijsten zijn op deze dagen goed gevuld.

10. Evaluatie

Geschreven door Lisa Hennink, secretaris

Ieder jaar worden de vrijwilligers van Wij Helpen Daar gevraagd een enquête in te vullen. Door middel van deze enquête kunnen de vrijwilligers anoniem feedback geven op de projecten en het bestuur en worden de ervaringen van de vrijwilligers in kaart gebracht. Dit jaar hebben 36 van de 51 (71%) vrijwilligers de enquête ingevuld. Daarnaast hebben we met een aantal projectgroepen een persoonlijke evaluatie gehouden om als bestuur een volledig beeld te kunnen krijgen over het verloop van de projecten en mogelijke verbeterpunten.

Voorbereiding

De vrijwilligers hebben aangegeven (meerdere opties mogelijk) hoe zij in contact zijn gekomen met stichting Wij Helpen Daar. Maar liefst 42% van de vrijwilligers geeft aan dat zij in contact zijn gekomen met Wij Helpen Daar door middel van posters en/of flyers. Ook hebben veel vrijwilligers gehoord van de stichting via vrienden/bekenden (36%). De voorlichtingsavond werd over het algemeen als informatief, duidelijk en goed voorbereid ervaren. Van de aanwezige vrijwilligers heeft 75% aangegeven dat de informatie op de voorlichtingsavond overeenkomt met de werkelijkheid op de projecten zelf. Sommige vrijwilligers gaven aan dat er meer informatie gegeven mag worden over de projecten zelf. Een andere vrijwilliger gaf aan het fijn te vinden als de vertrekdata van de projecten kloppen met de volgorde dat de projecten gepresenteerd worden. Tijdens één van de eerste vergaderingen die de projecten hebben gehouden is een bestuurslid aangeschoven die het project al heeft bezocht. Zo konden de vrijwilligers vragen stellen over de projecten en ideeën op doen over inzamelingsacties of over activiteiten op de projecten zelf. De vrijwilligers hebben aangegeven dit als positief te hebben ervaren.

Ook dit jaar zijn er meerdere activiteiten georganiseerd. De openingsborrel is beoordeeld met een 7,5. Ook zijn er twee taalavonden georganiseerd om de vrijwilligers kennis te laten maken met de taal, deze zijn beoordeeld met een 8,3. De pubquiz op Ekklesia en de Bring-Your-Own-Food-avond zijn beoordeeld met een 9. Het bezoek aan het Joegoslaviëtribunaal is het beste gewaardeerd met een 9,3. Bij het Joegoslaviëtribunaal kunnen de vrijwilligers hun kennis vergroten over voormalig Joegoslavië en het ontstaan van de stichting. De afgelopen jaren is het bezoek aan het Joegoslaviëtribunaal als zeer positief ervaren en blijft het een interessante activiteit voor vrijwilligers, ook voor de komende jaren. In juni vond de collecteweek plaats. Hoewel de vrijwilligers aangaven hier van tevoren tegenop te zien, heeft 49% van de vrijwilligers het collectelopen alsnog als positief ervaren. Zo zegt een vrijwilliger: *"Heel leuk om te doen. Goed omdat je er zelf dan ook meer bewust van wordt dat je echt aan een project deelneemt en is goed voor de bonding."* Andere vrijwilligers hebben de collecteweek als neutraal (43%) beoordeeld. Zo zegt een vrijwilliger: "*Op het begin moeilijk om mensen aan te spreken, maar als je je daar eenmaal overheen hebt gezet, gaat het prima!".* Slechts enkele vrijwilligers hebben de collecteweek als negatief ervaren. Dit jaar zijn er geen project gerelateerde activiteiten georganiseerd. Als bestuur hebben we deze mogelijkheid wel voorgelegd aan de vrijwilligers, maar omdat er al een aantal activiteiten op het programma stond, hebben we besloten dit jaar geen project gerelateerde activiteiten te organiseren.

De projecten

De communicatie in de projecten onderling en met de projectleiders hebben de projecten Sarajevo, Nis, Stamnica en Rozaje als goed ervaren. Het project Trogir en het project Veliko hebben hier problemen mee gehad. Tijdens het project Veliko is hierover ook contact met het bestuur opgenomen waardoor het bestuur hulp heeft kunnen bieden. Tijdens het project Trogir is hierover geen contact geweest met het bestuur, maar hebben de vrijwilligers het project alsnog een goede eindbeoordeling gegeven. Een advies voor het volgende bestuur is om te brainstormen hoe het contact tussen de projectleden mogelijk verbeterd zou kunnen worden in de weg naar de zomer toe. Op dit moment vindt hier al contact over plaats tussen het oude en het nieuwe bestuur.

De communicatie met de doelgroep werd door alle projectleden als goed ervaren. De projectleden uit project Sarajevo beoordelen deze vraag het hoogst. Ondanks dat de communicatie soms moeilijk was, blijken alle vrijwilligers dit niet als een probleem te hebben ervaren. Zo vertelt een vrijwilliger: *"De taalbarrière maakte het lastig, maar we hebben wel veel liefde en aandacht kunnen geven."* De vrijwilligers van het project Veliko waren negatief verrast op het project, omdat er veel minder kinderen in het Roma dorp waren dan afgelopen jaren. Zo waren in 2015 op het hoogtepunt meer dan 50 kinderen aanwezig, dit jaar was dat 25. Ook waren er in Veliko grote verschillen te zien tussen de kinderen. Zo waren er kinderen aanwezig die mooie kleren aan hadden en kinderen die gescheurde kleding droegen. Dit heeft het project ook als lastig ervaren. Al op dit moment is er contact met het project Veliko om te kijken wat de verwachtingen en mogelijkheden zijn voor komende zomer.

De vrijwilligers van de projecten Veliko, Trogir en Sarajevo hebben aangegeven dat ze het moeilijk vinden om hun ingezamelde geld op een goede manier uit te geven binnen de twee beschikbare weken. Als bestuur zien we dit patroon terugkomen uit eerdere jaren en hebben de vrijwilligers tijdens hun verblijf hierin zo goed mogelijk proberen te begeleiden. We hebben de projecten geprobeerd handvatten te bieden door voor vertrek met de meeste projecten te skypen en via skype te vragen wat de mogelijkheden zijn voor grote uitgaven op het project. De projectleiders hebben dit als nuttig ervaren. Het is een idee om de uitgaven van de afgelopen jaren per project te noteren zodat het volgende project kan zien waar de afgelopen jaren geld aan is uitgegeven. Zo zijn de vrijwilligers beter in staat om ideeën op te doen voor grote uitgaven en kunnen zij hier voor vertrek al gerichter over vergaderen.

Aan de vrijwilligers is gevraagd hoe zij de balans tussen het vrijwilligerswerk en vrije tijd hebben ervaren. Van alle vrijwilligers heeft 75% deze balans als goed ervaren. Twee vrijwilligers uit project Sarajevo hebben aangegeven dat zij vonden dat ze te weinig vrije tijd hebben gehad en een aantal vrijwilligers uit project Trogir juist dat de vrije tijd te veel was. De meeste vrijwilligers die hebben aangegeven dat vrije tijd en werk niet in balans was, gaven in de aanvullende opmerkingen wel aan dat ze hier van tevoren van op de hoogte waren.

Ook is aan de vrijwilligers gevraagd of ze de hulp op het project nodig achten, zowel financieel als de fysieke aanwezigheid van de vrijwilligers voor de doelgroep. Alle vrijwilligers van de projecten Stamnica en Rozaje geven aan dat zij de hulp op de projecten zeker nodig vinden. De projectleden van Trogir twijfelen hier het meest over (50%). Bij project Nis geeft 25% aan dat zij de hulp op het project helemaal niet nodig achten.

Het eindoordeel van de vrijwilligers over hun projecten liggen tussen de 7 (Nis) en de 9,2 (Sarajevo). De laatste vraag op de enquête betrof een eindbeoordeling van de stichting. De vrijwilligers hebben dit jaar een eindoordeel van de stichting Wij Helpen Daar 8 punten gegeven!

Tot slot enkele uitspraken van de vrijwilligers van afgelopen zomer:
“Geen tips ga vooral zo door want het is echt een hele goede stichting.”
“Het contact met de kinderen was geweldig. Aan het begin was het even wennen maar daarna leek het of je elkaar al veel langer kende.”